

indgået mellem Fællesskabet og Schweiz i år efter forudgående samtykke fra dansk side.

Med en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget i medfør af grundlovens § 19 samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne på mellemstatsligt grundlag kan tilslutte sig aftalen mellem Fællesskabet og Island og Norge, hvorved reglerne i Eurodac- og Dublinforordningerne kommer til at gælde mellem Danmark og Norge og Island, som de i dag gælder mellem Fællesskabet og Norge og Island. Tilsvarende giver Folketinget samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne på mellemstatsligt grundlag kan tilslutte sig, at den forventede aftale mellem Fællesskabet og Schweiz bliver anvendelig i forhold til Danmark.

Integrationsministeren vil efter den ved lovforslagets § 1, nr. 8, foreslåede affattelse af § 58 e kunne fastsætte, at de regler i udlændingeloven, som er gennemført til opfyldelse af reglerne i Dublinforordningen og Eurodacforordningen, skal finde anvendelse i forhold til et eller flere tredjelande, der har indgået overenskomst med Den Europæiske Union om at tilknytte sig Dublinforordningen eller Eurodacforordningen eller et hertil svarende arrangement, eller som på andet grundlag er forpligtet til at anvende reglerne i Dublinforordningen eller Eurodacforordningen.

Bestemmelsen vil bl.a. kunne finde anvendelse i forbindelse med Danmarks deltagelse på mellemstatsligt grundlag i aftalen mellem Fællesskabet og Island og Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge. Bestemmelsen vil ligeledes kunne finde anvendelse i forbindelse med Danmarks deltagelse på mellemstatsligt grundlag i en aftale mellem Fællesskabet og Schweiz.

7. Forholdet til grundloven og det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender

Regeringen har overvejet, om gennemførelsen i dansk ret af udkastet til parallelaftale mellem Fællesskabet og Danmark, der er en folkeretlig aftale, indebærer overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20. Regeringen har endvidere vurderet forholdet til det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Efter aftaleudkastets artikel 2 gælder bestemmelserne i Eurodacforordningen og Dublinforordningen på mellemstatsligt grundlag mellem Danmark og Fællesskabet. Forordningernes bestemmelser gælder således ikke umiddelbart i Danmark, men alene som en folkeretlig forpligtelse for den danske stat. Parallelaftalens og dermed forordningernes bestemmelser vil

dermed skulle gennemføres på sædvanlig vis i dansk ret ved de nødvendige ændringer af den relevante lovgivning (udlændingeloven).

Det fremgår endvidere af aftaleudkastets artikel 3 og 4, at senere ændringer af forordningerne eller senere gennemførelsesforanstaltninger ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark, men at Danmark inden for en vis frist kan beslutte, at man vil gennemføre de pågældende ændringer m.v. i dansk ret. Træffer Danmark en sådan beslutning, vil disse ændringer og gennemførelsesforanstaltningerne – ligesom forordningernes bestemmelser – gælde som folkeretlige forpligtelser mellem Fællesskabet og Danmark.

For så vidt angår bestemmelserne i artikel 2-4 findes der på denne baggrund at være tale om sædvanlige folkeretlige forpligtelser, som Danmark kan påtage sig efter grundlovens § 19, og som ikke rejser spørgsmål i forhold til grundlovens § 20 eller i forhold til det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Efter aftaleudkastets artikel 5 er internationale aftaler, som indgås af Fællesskabet på de områder, som er dækket af Eurodacforordningen og Dublinforordningen, ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Bestemmelsen rejser på denne baggrund ikke spørgsmål i forhold til grundlovens § 20.

Danmark tilkendegiver endvidere at ville afholde sig fra at indgå internationale aftaler, som kan påvirke eller ændre anvendelsesområdet for Eurodacforordningen og Dublinforordningen, medmindre dette sker efter aftale med Fællesskabet. Bestemmelserne i forordningerne er medtaget som bilag til parallelaftalen og udgør en del heraf, og en international aftale som nævnt ovenfor ville kunne modvirke den fælles anvendelse og fortolkning af bestemmelserne i Eurodacforordningen og Dublinforordningen i alle medlemsstater, som er et af parallelaftalens formål, jf. artikel 1, stk. 2. Heller ikke denne del af bestemmelsen går ud over, hvad der kan vedtages i en almindelig mellemfolkelig aftale.

Aftaleudkastets artikel 6, stk. 1, indebærer, at EF-traktatens almindelige bestemmelser om præjudicielle spørgsmål finder anvendelse, jf. EF-traktatens artikel 68, stk. 1. Hvis et spørgsmål om gyldigheden eller fortolkningen af parallelaftalen, herunder bestemmelserne i Eurodac- og Dublinforordningerne, som medtages som bilag til parallelaftalen, rejses under en retssag ved en dansk domstol, hvis afgørelser ikke kan appelleres, skal domstolen – hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsi-